

i Forbigaaende nævne, at efter Opgørelse fra Berlingske Tidende for et enkelt Aar har dette Blad for Københavns Kommune haft 58 betalte Spalter, medens det havde 75 Spalter, som efter gamle Kancelliskrivelser eller senere indenrigsministerielle Skrivelser skulle optages gratis. Jeg forbeholder mig altsaa ved Lovens Ikrafttræden en almindelig Revision af de for Tiden herom gældende Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 5 angaar, hvad der rettest bør gøres til Lettelse af Almenhedens Adgang til at faa Oplysning om de gennem Statstidenden udstedte Kundgørelser; ogsaa dette Ændringsforslag vil jeg kunne tiltræde, saafremt det høje Ting maatte billige den foreslaaede Affattelse. Hvad derimod Ændringsforslag Nr. 7 angaar, der ligeledes maa betragtes som af væsentlig formel eller redaktionel Art, ser jeg ikke, at det kan være nogen Skade til, at det foreliggende Forslags Bestemmelse bliver staaende. Den ærede Forslagsstiller mener, at den er overflødig; den er imidlertid ikke overflødig paa den Maade, at den er en Gentagelse af Ord, der findes i de foregaaende Paragraffer. Ganske vist maa det siges, at naar der i § 1. staar, at de Kundgørelser, der tidligere skulde indrykkes i Berlingske Tidende eller Stiftstidenderne, nu skulde indrykkes i Statstidenden, saa maa disse Bekendtgørelser altsaa have den samme Retsvirkning, som de tidligere opnaaede ved deres Indrykkelse i en af de autoriserede Tidender. Men jeg ser ingen Grund til, at dette ikke udtrykkelig kan blive nævnt i Loven. Alene dette, at ingen af Lovforslagets Paragraffer er særlig lang; saa at det af rent formelle Hensyn kunde være ønskeligt at beskære nogen af dem, gør, at jeg dog vil foretrække, at denne Bestemmelse bliver staaende som sidste Stykke af § 3.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 6, som er af mere indgribende og til Dels ogsaa af finansiel Betydning, idet det gaar ud paa, at Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren kan give Tilladelse til, at offentlige Institutioner indrykke andre Bekendtgørelser end de ovenfor nævnte i Statstidenden, skal udgaa. Det af den ærede Forslagsstiller fremdragne Hensyn, at man herved i visse Tilfælde vilde paa en Maade komme til at konkurrere med den bestaaende Presse, kan dog ikke være tilstrækkeligt til at lade Bestemmelsen udgaa. I saa Henseende have vi jo mange lignende Tilfælde, hvor Staten ved at tage en Sag i sin Haand nødvendigvis kommer

til at konkurrere med bestaaende private Foretagender. Imidlertid kan jeg efter Omstændighederne dog tiltræde, at denne Bestemmelse udgaar, saafremt det høje Ting maatte foretrække det.

Dernæst kommer jeg til 2 Ændringsforslag, som jeg maa tillade mig at fraraade. Det første er Ændringsforslag Nr. 3, der gaar ud paa, at det sidste Punktum i § 1: „I Statstidenden kan endvidere indrykkes, hvad Regeringen finder Anledning til at meddele Offentligheden“, skal ombyttes med andre Udtryk. Den ærede Forslagsstiller var ikke vis paa, at der heri laa nogen Realitetsforandring, men mente, at hans Forslag i alt Fald vilde være en Klargørelse af Meningen. Ja, jeg ser nu ikke, at der vilde blive nogen saadan Klargørelse, hvis man fulgte den ærede Forslagsstiller. Man vilde komme til stadig at staa over for det Spørgsmaal: Ja, hvad er nu Kundgørelser? Er „Kundgørelser“ her taget udelukkende i Betydning af Bekendtgørelser, Avertissementer eller de andre Udtryk, vi have for det samme Begreb? Er det det, vil jeg meget fraraade, at disse Ord indsættes i Stedet for dem, der findes i Lovforslaget. Jeg ser ikke, hvorfor man skulde finde Anledning til at forbyde Administrationen at benytte dette Blad som et Meddelelsesmiddel i Publikums Interesse. Der er jo mange Ting, som nu ere henviste til at bringes til Offentlighedens Kundskab gennem Ministerialtidende, men hvor der ofte i Praksis viser sig Vanskeligheder derved, at Ministerialtidende ikke udgaar regelmæssig og navnlig ikke daglig, som det her foreslaaede Blad skulde gøre. For ganske nylig har man i Pressen kunnet læse flere Klager over, at Meddelelsen om Beskaffenheden af et Par ledige Embeder — jeg tror, det var under Toldvæsenet —, som ganske vist var fremkommen i det først udgaaende Nummer af Ministerialtidende, dog først fremkom paa et Tidspunkt, da Ansøgningsfristen allerede var forbi, saa at eventuelle Ansøgere vare afskaarne fra at indgive deres Ansøgninger. Det vilde jo dog være meget naturligt, om Regeringen kunde benytte dette daglig udgaaende Meddelelsesmiddel til at bringe den Art Oplysninger til offentlig Kundskab. Jeg vil ligeledes nævne den Række Meddelelser, som navnlig udgaa fra Kultusministeriet og Indenrigsministeriet om ledige Rejsestipendier, Adgang til Feriekursus og i det hele om Understøttelser af mange Arter. Ogsaa her vilde det dog ligge lige for og være meget praktisk, om disse